

Ustawa dot. mariawitów, 1997

USTAWA z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. U. z dnia 26 kwietnia 1997 r. Nr 41, poz. 252 z późn. zm.

obowiązuje od 11 maja 1997 r.

Spis						treści:
Rozdział	1	Przepisy	ogólne	(art. 1	—	art. 2)
Rozdział	2	Osoby	prawne Kościoła i ich organy	(art. 3	—	art. 7)
Rozdział	3	Działalność	Kościoła	(art. 8	—	art. 22)
Rozdział	4	Sprawy	majątkowe Kościoła	(art. 23	—	art. 28)
Rozdział	5	Przepisy przejściowe i końcowe (art. 29 — art. 32)				

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa stosunek Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „Kościołem”, oraz jego sytuację prawną i majątkową.

2. W sprawach odnoszących się do Kościoła, nie uregulowanych w ustawie, stosuje się powszechnie obowiązujące przepisy prawa.

3. Wszelkie zmiany niniejszej ustawy wymagają uprzedniej opinii Rady Przełożonych Kościoła.

Art. 2. 1. Kościół rządzi się w swoich sprawach własnym prawem wewnętrznym, uchwalanym przez Kapitułę Generalną, swobodnie wykonuje władzę duchowną i jurysdykcyjną oraz samodzielnie zarządza swoimi sprawami.

2. Kościół jest niezależny od jakiejkolwiek zagranicznej władzy duchownej lub świeckiej.

3. Kościół może należeć do krajowych i międzynarodowych organizacji o charakterze ekumenicznym i międzywyznaniowym.

Rozdział 2

Osoby prawne Kościoła i ich organy

Art. 3. 1. Strukturę i organizację Kościoła określają przepisy prawa wewnętrznego.

2. Osobowość prawną posiadają:

- 1) Kościół jako całość,
- 2) kustodie,
- 3) parafie,
- 4) Zgromadzenie Kapłanów Mariawitów,
- 5) Zgromadzenie Sióstr Mariawitek,
- 6) klasztory sióstr mariawitek.

3. Organami osób prawnych wymienionych w ust. 2 są:

- 1) dla Kościoła jako całości:
 - a) Kapituła Generalna,
 - b) Rada Przełożonych,
 - c) Arcybiskup lub Arcykapłanka,
- 2) dla kustodii — kustosz lub kustoszka,
- 3) dla parafii:
 - a) rada parafialna,
 - b) proboszcz albo administrator parafii — kapłan lub kapłanka,
- 4) dla Zgromadzenia Kapłanów Mariawitów — minister generalny,
- 5) dla Zgromadzenia Sióstr Mariawitek — przełożona generalna,
- 6) dla klasztoru sióstr mariawitek — przełożona lub siostra starsza.

4. W sprawach majątkowych Kościół jako całość reprezentuje Arcybiskup lub Arcykapłanka.

5. Zmiana nazwy grup osób prawnych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, 3 i 6, może być

dokonana przepisami wewnątrzkościelnymi. Zmiany te, na wniosek Rady Przełożonych, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 4. Inne jednostki organizacyjne Kościoła mogą, na wniosek Rady Przełożonych, uzyskać osobowość prawną w drodze rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 5. 1. Kościelne jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2, 3 i 6, nabywają osobowość prawną z chwilą powiadomienia właściwego organu przez władzę kościelną.

2. Właściwym organem jest:

- 1) dla kustodii — Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 2) dla parafii i klasztorów sióstr mariawitek — wojewoda.

3. Powiadomienie powinno zawierać nazwę kościelnej osoby prawnej, jej organów, siedzibę, a w odniesieniu do parafii i kustodii — także jej zasięg terytorialny.

4. Właściwa władza kościelna powiadamia niezwłocznie organ wymieniony w ust. 2 o:

- 1) zmianach dotyczących nazwy i siedziby kościelnej osoby prawnej oraz o zmianie jej granic,
- 2) połączeniu, podziale i zniesieniu kościelnych osób prawnych.

5. Odpis powiadomienia, o którym mowa w ust. 3 i 4, z umieszczonym na nim potwierdzeniem jego przyjęcia, jest dowodem uzyskania osobowości prawnej.

6. O powołaniu i odwołaniu osoby sprawującej funkcje organu osoby prawnej władza kościelna powiadamia właściwy organ administracji rządowej. Powiadomienie obejmuje imię i nazwisko, obywatelstwo oraz miejsce zamieszkania danej osoby.

Art. 6. Jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej działają w ramach kościelnych osób prawnych, które je powołały.

Art. 7. Kościelna osoba prawna nie odpowiada za zobowiązania innej kościelnej osoby prawnej.

Rozdział 3

Działalność Kościoła

Art. 8. 1. Kościół swobodnie organizuje i sprawuje kult publiczny.

2. Organizowanie imprez o charakterze religijnym na drogach publicznych wymaga uzgodnienia, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do konduktów pogrzebowych odbywających się stosownie do miejscowego zwyczaju.

4. Religijne uroczystości pogrzebowe i nabożeństwa za zmarłych mogą być sprawowane na cmentarzach komunalnych przy zachowaniu obowiązujących przepisów porządkowych.

Art. 9. Wierni mają prawo do zwolnień od pracy lub nauki, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, na czas świąt religijnych, w dniach:

- 1) 2 sierpnia — Objawienie Dzieła Wielkiego Miłosierdzia,
- 2) 23 sierpnia — Święto Krwi Przenajdroższej Pana Jezusa i Ofiary Mateczki.

Art. 10. 1. Kościół prowadzi konfesyjne nauczanie religii w szkołach publicznych na zasadach i w trybie przewidzianych w odrębnych przepisach.

2. (skreślony).

Art. 11. 1. Kościelne osoby prawne mają prawo zakładać i prowadzić szkoły oraz inne placówki oświatowo-wychowawcze i opiekuńczo-wychowawcze na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Mają one charakter mariawicki i podlegają władzy kościelnej.

2. Do nauczycieli, wychowawców i pracowników zatrudnionych w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych, a także seminariach kapłańskich i instytutach misyjnych prowadzonych przez Kościół stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące uprawnień nauczycieli, wychowawców i pracowników zatrudnionych w szkołach i placówkach publicznych.

3. Uczącym się w szkołach wymienionych w ust. 1 i 2 przysługują świadczenia publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz ulgi w opłatach za przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego na równi z uczniami szkół publicznych.

Art. 12. 1. Kościół ma prawo do zakładania i prowadzenia seminariów kapłańskich, w których kształci według własnego programu kandydatów na kapłanów lub kapłanki.

2. Poręcza się Kościołowi prawo kształcenia kadr duchownych w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie w zakresie teologii starokatolickiej w ramach istniejącej jednostki naukowo-dydaktycznej.

Art. 13. 1. Przepisy dotyczące odraczania zasadniczej służby wojskowej ze względu na odbywanie nauki mają zastosowanie również do alumnów seminariów kapłańskich i nowicjuszy zakonnych.

2. Duchowni po otrzymaniu święceń i zakonnicy po złożeniu ślubów wieczystych zostają przeniesieni do rezerwy. Nie są oni powoływani do odbywania ćwiczeń wojskowych w czasie pokoju, z wyjątkiem przeszkolenia, za zgodą Rady Przełożonych, do pełnienia funkcji kapelana wojskowego.

3. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, przeznaczają się stosownie do potrzeb sił zbrojnych:

- 1) duchownych — do pełnienia funkcji kapelanów wojskowych,
- 2) alumnów seminariów kapłańskich oraz zakonników — do służby sanitarnej lub służby w obronie cywilnej.

4. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny właściwe organy wojskowe, w porozumieniu z Arcybiskupem lub Arcykapłanką, zapewniają pozostawienie do duszpasterskiej obsługi ludności niezbędnej liczby duchownych spośród tych, którzy podlegają mobilizacji.

Art. 14. 1. Żołnierzom pełniącym czynną służbę wojskową zapewnia się możliwość uczestniczenia — poza terenem jednostek wojskowych — w nabożeństwach i czynnościach religijnych w niedziele i w święta, jeżeli w miejscowości stacjonowania jednostki wojskowej lub w jej pobliżu znajduje się miejsce kultu mariawickiego i jeżeli nie koliduje to z ważnymi obowiązkami służbowymi.

2. Opiekę duszpasterską na terenie jednostek wojskowych dla żołnierzy, o których mowa w ust. 1, zapewniają duchowni Kościoła w terminach uzgodnionych z dowódcami jednostek.

3. Duchownych, o których mowa w ust. 2, wyznacza Rada Przełożonych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 15. 1. Wiernym przebywającym w szpitalach, prewentoriach i sanatoriach, w zakładach wychowawczo-opiekuńczych, poprawczych i karnych oraz osobom tymczasowo aresztowanym zapewnia się prawo do wykonywania praktyk religijnych oraz korzystania z posług religijnych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do dzieci i młodzieży korzystających z zorganizowanych form wypoczynku.

3. W celu realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 2, kierownicy właściwych zakładów zapewniają duchownym swobodny dostęp do tych osób.

Art. 16. 1. Kościół może tworzyć własne organizacje kościelne w celu realizacji zadań wynikających z jego misji.

2. Organizacje kościelne mają na celu w szczególności działalność na rzecz formacji religijnej, kultu mariawickiego oraz przeciwdziałania upadkowi obyczajów i patologiom społecznym, a także ich skutkom.

3. Władze kościelne czuwają nad zgodnością działania organizacji z ich celami religijnymi i moralnymi.

4. Do organizacji, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się prawa o stowarzyszeniach.

5. Organizacje, o których mowa w ust. 1, mogą uzyskiwać osobowość prawną w trybie określonym w art. 4.

Art. 17. Kościelne osoby prawne mają prawo prowadzenia właściwej dla każdej z nich działalności charytatywno-opiekuńczej.

Art. 18. 1. Kościelne osoby prawne mogą realizować inwestycje sakralne i kościelne.

2. Parafie mają prawo posiadania cmentarzy grzebalnych, poszerzania ich, zakładania i zarządzania nimi.

3. Na wniosek kościelnej osoby prawnej miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obejmują także inwestycje sakralne i kościelne oraz mariawickie cmentarze wyznaniowe.

Art. 19. Grunty stanowiące własność Skarbu Państwa lub własność jednostek samorządu terytorialnego, przeznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na potrzeby Kościoła, na wniosek kościelnych osób prawnych mogą być im oddawane w wieczyste użytkowanie lub sprzedawane.

Art. 20. Nie pobiera się opłat za użytkowanie wieczyste gruntów oddanych na potrzeby zakładów charytatywno-opiekuńczych i punktów katechetycznych.

Art. 21. Osoby prawne Kościoła mają prawo zakładania i prowadzenia własnych archiwów, muzeów i zbiorów bibliotecznych.

Art. 22. Instytucje państwowe, samorządowe i kościelne współdziałają w ochronie, konserwacji, udostępnianiu i upowszechnianiu zabytków architektury kościelnej i sztuki sakralnej oraz ich dokumentacji, muzeów, archiwów i bibliotek będących własnością kościelną, a także dzieł kultury i sztuki o motywach religijnych, stanowiących ważną część dziedzictwa kultury polskiej.

Rozdział 4

Sprawy majątkowe Kościoła

Art. 23. Kościołowi i jego osobom prawnym przysługuje prawo nabywania, posiadania i zbywania mienia ruchomego i nieruchomości, nabywania i zbywania innych praw oraz swobodnego zarządzania swoim majątkiem.

Art. 24. 1. Majątek i przychody kościelnych osób prawnych podlegają ogólnym przepisom podatkowym, z wyjątkami określonymi w ust. 2-5.

2. Kościelne osoby prawne są zwolnione od opodatkowania podatkiem od nieruchomości — nieruchomości lub ich części przeznaczonych na cele niemieszkalne, z wyjątkiem części przeznaczonej na wykonywanie działalności gospodarczej.

3. Zwolnienie od podatku od nieruchomości obejmuje nieruchomości lub ich części przeznaczone na cele mieszkalne duchownych i członków zakonu, jeżeli:

- 1) są one wpisane do rejestru zabytków,
- 2) służą jako domy duchownych emerytów lub znajdują się w budynkach stanowiących siedziby Arcybiskupa lub Arcykapłanki oraz kustoszów lub kustoszek.

4. Nabywanie i zbywanie rzeczy i praw majątkowych przez kościelne osoby prawne w drodze czynności prawnych oraz spadkobrania, zapisu i zasiedzenia jest zwolnione od opłaty skarbowej, jeżeli ich przedmiotem są:

- 1) rzeczy i prawa nie przeznaczone do działalności gospodarczej,
- 2) sprowadzane z zagranicy maszyny, urządzenia i materiały poligraficzne oraz papier.

5. Darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą pochodzące od osób fizycznych są wyłączone z podstawy opodatkowania darczyńców podatkiem dochodowym, jeżeli kościelna osoba prawna przedstawi darczyńcy pokwitowanie odbioru oraz — w okresie dwóch lat od dnia przekazania darowizny — sprawozdanie o przeznaczeniu jej na tę działalność.

6. Nabywanie i zbywanie rzeczy oraz praw majątkowych, o których mowa w ust. 4, jest zwolnione od opłat sądowych, z wyłączeniem opłat kancelaryjnych.

Art. 25. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultury, przywożone dla Kościoła i jego osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).

Art. 26. 1. Kościelne osoby prawne mają prawo do zbierania ofiar na cele religijne, kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą i oświatowo-wychowawczą oraz na utrzymanie duchownych i członków wspólnot klasztornych.

2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zezwolenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych, w sposób tradycyjnie ustalony.

Art. 27. 1. Kościelne osoby prawne mogą zakładać fundacje. Do fundacji tych stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy o fundacjach ze zmianami wynikającymi z przepisów ust. 2-5.

2. Niezależnie od nadzoru państwowego, nadzór nad działalnością fundacji sprawuje kościelna osoba prawna będąca fundatorem lub wskazana w statucie fundacji.

3. W razie stwierdzonych nieprawidłowości w zarządzaniu fundacją, właściwy organ państwowy zwraca się do kościelnej osoby prawnej sprawującej nadzór na fundację,

wyznaczając termin nie krótszy niż 3 miesiące na spowodowanie usunięcia nieprawidłowości. Po bezskutecznym upływie tego terminu można zastosować środki określone w przepisach o fundacjach.

4. W razie konieczności poddania fundacji zarządowi przymusowemu, w myśl przepisów o fundacjach, zarząd ten będzie sprawowała kościelna osoba prawna wyznaczona przez Radę Przełożonych.

5. Jeżeli statut fundacji nie stanowi inaczej, w razie jej likwidacji, o przeznaczeniu jej majątku zadecyduje Rada Przełożonych.

Art. 28. W razie zniesienia kościelnej osoby prawnej, jej majątek przechodzi na własność Kościoła jako całości.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 29. 1. Nieruchomości lub ich części pozostające w dniu wejścia w życie ustawy we władaniu Kościoła i jego osób prawnych stają się z mocy prawa ich własnością, o ile nie narusza to praw niepaństwowych i niesamorządowych osób trzecich, jeżeli:

- 1) były we władaniu Kościoła i jego osób prawnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2-6, lub
- 2) znajdują się na nich obiekty sakralne wraz z obiektami towarzyszącymi lub cmentarze; dotyczy to także obiektów położonych na obszarze miasta stołecznego Warszawy.

2. Nieruchomości lub ich części, na których znajdują się cmentarze grzebalne użytkowane wspólnie przez Kościół Katolicki Mariawitów i Kościół Starokatolicki Mariawitów, stają się z mocy prawa ich współwłasnością niepodzielną.

3. Stwierdzenie przejścia własności nieruchomości lub ich części, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje w drodze decyzji wojewody.

4. Nabycie własności nieruchomości lub ich części na podstawie ust. 1 jest wolne od podatków i opłat związanych z tym nabyciem, a wynikające z niego wpisy do ksiąg wieczystych i ich zakładanie są wolne od opłat.

Art. 30. W okresie trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy darowizny dokonane przez właścicieli nieruchomości na rzecz kościelnych osób prawnych, jeżeli ich przedmiotem jest własność nieruchomości pozostających w dniu wejścia w życie ustawy we władaniu tych kościelnych osób prawnych, oraz wynikające z nich wpisy do ksiąg wieczystych i ich zakładanie są wolne od opodatkowania, opłat skarbowych, sądowych i notarialnych, z wyjątkiem opłat kancelaryjnych.

Art. 31. 1. Kościelne osoby prawne istniejące w dniu wejścia w życie ustawy pozostają osobami prawnymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Wykaz kościelnych osób prawnych istniejących w dniu wejścia w życie ustawy określa załącznik do ustawy.

Art. 32. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

*

Załącznik do ustawy z dnia 20 lutego 1997 r. (poz. 252)

WYKAZ OSÓB PRAWNYCH KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO MARIAWITÓW W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

I. Kustodie i parafie:

- 1) Kustodia plocko-łódzka
 - Parafia Dąbrówka Mała
 - Parafia Felicjanów
 - Parafia Grzmiąca
 - Parafia Łowicz
 - Parafia Łódź
 - Parafia Niesułeków
 - Parafia Płock
 - Parafia Poćwiardówka
 - Parafia Stryków
 - Parafia Radzanowo-Lasocin

Parafia Wola Cyrusowa
Parafia Zgierz
Parafia Zieleniew
2) Kustodia warszawsko-lubelska
Parafia Długa Kościelna
Parafia Goćław
Parafia Gózd
Parafia Michałowo
Parafia Pogorzel
Parafia Stoczek
Parafia Warszawa

II. Zgromadzenia i klasztory:

- 1) Zgromadzenie Sióstr Mariawitek
- 2) Zgromadzenie Kapłanów Mariawitów
- 3) Klasztor Sióstr Mariawitek w Felicjanowie.

(Publikacja: 01-09-2002 Ostatnia zmiana: 15-07-2004)

Oryginał. (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,2377>)

Contents Copyright © 2000-2008 Mariusz Agnosiewicz
Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl